

Lönneberga sockens utveckling under 100 år

1910-1920

Ett fotografi från 1913 visar att Folkets Hus blev färdigbyggt under detta årtionde.

Dansbanan blev också färdigbyggd. Först var dansbanan fyrkantig men blev sedan ombyggd till sexkantig med en liten estrad. Enligt uppgift från Sixten Thörne var dansbanan vit- och rödmålad.

Lönneberga Blåbandsförening byggde 1913 nuvarande Betel. Lokalen var avsedd som nykterhetslokal. Vad man kan förstå var samhället präglad av nykterhetsfolk eftersom Lönneberga NTO, Blåbandsföreningen och NOV var mycket aktiva föreningar.

Betel såldes till Mariannelunds Baptistförening, vilken bedrev verksamhet i Silverdalen. En egen baptistförening bildades i Silverdalen 1921 och den övertog då kapellet. Vad som kom att präglade detta årtionde var första världskriget som bröt ut 1914. Vad det hade för betydelse för bygden är svårt att säga. Sverige var inte indraget i kriget och det fanns ej heller radio, TV och data som styrde och rapporterade om allt som hände i världen.

När det gäller klädmotet blev det under denna period en ändring till lite festligare kläder, det kan man se på fotografierna. Damerna klädde sig vid festligare tillfällen i hellånga klänningar med volanger och tjusiga hattar. Klänningarna var ljusare än vad de varit tidigare. För herrarna före kom fram tills dess de konfirmerats bara korta byxor och långstrumpor. De vuxna männen var ofta iklädda mörka kostymer, vit skjorta och fluga samt hatt. När det gäller fritiden hade föreningsrörelsen stor betydelse. Vi kan se på fotografier hur man samlades till träffar under helgerna.

Kamplystnad har alltid funnits bland ungdomar och då främst bland pojkarna. Det har berättats att man kunde samlas i byarna för att se vem som kunde lyfta största stenen.

Många lärde sig spela fiol och dragspel, vilket var till glädje för många. Man tog med sig kaffekorgar och glatt humör och tågade ut i markerna, spelade, sjöng visor och dansade. Ställen som man dansade på enligt vad vi fått fram var vid bron vid Fjärfsfall, Åkarps torg, Faggemåla ängar och dansbanan i Lönneberga.

Spelmän som nämnts i sammanhanget har varit Karl-Martin Larsson i Fjärfsfall, Natanael Johansson i Fridslund på dragspel, Ernst Larsson i Faggemåla och "Spelkalle" i Lönneberga (Karl Karlsson). Säkert förekom det många fler spelmän som gjorde träffarna trivsamma.

Vad vi kan förstå gick ungdomarna till alla tillställningarna. De hade inga cyklar och andra kommunikationer att tillgå. Men säkert hade de roligt på sina vandringar.

